Uwaga: Jeśli A jest macierzą symetryczną i dodatnio określoną wygodniej jest skorzystać z faktoryzacji Cholesky'ego. Polega ona na poszukiwaniu najpierw dolnej trójkątnej macierzy L, takiej że

$$A = LL^T$$

a potem uzyskaniu rozwiązania układu równań Ax=b, czyli $LL^Tx=b$, w dwóch etapach:

1. Metodą podstawiania w przód rozwiązuje się równanie:

$$Lu = b (2)$$

2. Metodą podstawiania wstecznego rozwiązuje się równanie:

$$L^T x = u \tag{3}$$

end

W metodzie Cholesky'ego elementy macierzy L spełniają zależności:

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & \dots & a_{2n} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & \dots & a_{3n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & a_{n3} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} l_{11} & 0 & 0 & \dots & 0 \\ l_{21} & l_{22} & 0 & \dots & 0 \\ l_{31} & l_{32} & l_{33} & \dots & 0 \\ l_{31} & l_{32} & l_{33} & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ l_{n1} & l_{n2} & l_{n3} & \dots & l_{nn} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} l_{11} & l_{21} & l_{31} & \dots & l_{n1} \\ 0 & l_{22} & l_{32} & \dots & l_{n2} \\ 0 & 0 & l_{33} & \dots & l_{n3} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & l_{nn} \end{bmatrix} =$$

$$=\begin{bmatrix} l_{11}^{2} & l_{21}l_{11} & l_{31}l_{11} & \dots & l_{n1}l_{11} \\ l_{21}l_{11} & l_{21}^{2} + l_{22}^{2} & l_{21}l_{31} + l_{22}l_{32} & \dots & l_{n1}l_{21} + l_{22}l_{n2} \\ l_{31}l_{11} & l_{31}l_{21} + l_{32}l_{22} & l_{31}^{2} + l_{32}^{2} + l_{33}^{2} & \dots & l_{31}l_{n1} + l_{32}l_{n2} + \dots + l_{33}l_{n3} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ l_{n1}l_{11} & l_{n1}l_{21} + l_{n2}l_{22} & l_{n1}l_{31} + l_{n2}l_{32} + l_{n3}l_{33} & \dots & l_{n1}^{2} + l_{n2}^{2} + \dots + l_{nn}^{2} \end{bmatrix}$$

$$(4)$$

Widać, że elementy kolejnych kolumn macierzy L można wyznaczyć w następujący sposób:

for k = 1 to $n \neq petla kolejnych kolumn wyliczanych */ do$

$$l_{kk} = \sqrt{a_{kk} - \sum_{j=1}^{k-1} l_{kj}^2};$$

$$\mathbf{for} \ i = k+1 \ to \ n \ / * \ petla \ element\'ow \ w \ k-tej \ kolumnie \ * / \ \mathbf{do}$$

$$\begin{vmatrix} l_{ik} = \frac{a_{ik} - \sum_{j=1}^{k-1} l_{ij} l_{kj}}{l_{kk}} \\ \mathbf{end} \end{vmatrix}$$
end

W powyższym algorytmie iteracje wewnętrznej pętli, w której najwięcej pracy wymaga obliczenie iloczynu skalarnego dotychczas wyznaczonej części wiersza k-tego oraz i-tego, mogą być realizowane niezależnie od siebie.

Algorytm ten można zapisać w nieco inny sposób, w którym zmieniane są elementy macierzy A:

```
for k=1 to n-1 /* pętla kolejnych kolumn wyliczanych */ do  \begin{vmatrix} l_{kk} = \sqrt{a_{kk}}; \\ \text{for } i = k+1 \text{ to } n \text{ /* pętla elementów } w \text{ $k$-tej kolumnie */ do} \\ | l_{ik} = \frac{a_{ik}}{l_{kk}} \\ \text{end} \\ \text{for } j = k+1 \text{ to } n/\text{* pętla modyfikacji kolumn na prawo od $k$-tej $w$ macierzy $A$*/ do} \\ | \text{for } i = j \text{ to } n \text{ /* pętla elementów } w \text{ $j$-tej kolumnie */ do} \\ | a_{ij} := a_{ij} - l_{ik}l_{jk} \\ | \text{end} \\ \text{end} \\ \text{end} \\ \text{lnn} = \sqrt{a_{nn}};
```

W wersji tej, zwanej kolumnową, albo z produktem zewnętrznym, kolumny macierzy A mogą być modyfikowane niezależnie od siebie, także równolegle. Dzięki uniknięciu liczenia iloczynu skalarnego, czyli redukcji, lepiej się ona nadaje na architektury wektorowe.